

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-11-16
Besvaras senast
2020-12-02 kl. 12.00

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2020/21:499 Återvändande IS-kvinnor

För ett par veckor sedan kunde vi höra om fyra IS-kvinnor som efter att ha smitit från kurdiska fångläger kunde återvända till Sverige med öppna armar. Dessa kvinnor är inte ensamma om erfarenheten att kunna varandra fritt på de svenska gatorna efter att ha varit anslutna till vår tids värsta terrororganisation. Det är sedan tidigare vida känt att det i samhället finns omkring 150 IS-återvändare, som än i dag sluppit repressalier för sin tid i terrorsekten.

Om dessa haft ett annat medborgarskap hade de med stor sannolikhet i stället blivit straffade, i flera fall med långa fängelsestraff och i vissa fall kanske även med döden. Anledningen är att de varit en obeskrivligt viktig del av terrorstatens maskineri som till stor del förlitat sig på de djupt dedikerade anhängare som anslutit från andra länder. Att straffa vissa kan vara svårt då det råder brist på konkret bevisbörda, men bara vetskapen om att de anslutit sig till just denna gruppering borde duga, även med Sveriges otillräckliga terrorlagar.

I Tyskland åtalas för närvarande en kvinna som återvänt från IS för en rad olika brott, trots svårigheter att klart bevisa allt. Under tiden hon bodde i Syrien besökte kvinnan ofta en lika radikaliserad vän som ägde en yazidisk slav, som också tvingades städa hennes hus. Vidare har hon tillsammans med sin sedermera avlidne tyska jihadistman bott i minst fem olika boenden som med våld beslagtagits från sina rättmässiga ägare (som antingen dödats eller kastats ut). Andra anklagelser som riktas mot henne inkluderar medlemskap i utländsk terroristgrupp, brott mot vapenlagar och att ha äventyrat sin dotters liv genom att ta henne till en krigszon.

Den tyska kvinnan och hennes familj fångades, i likhet med de fyra kvinnor som återvänt till Sverige, av kurdiska styrkor i samband med Islamiska statens slutstrid i Syrien. Till följd av bristande dokumentation, samt ett frekvent användande av heltäckande klädsel, är det inte konstigt att det är svårt att finna tydliga bevis, trots vetskapen om att just de utländska IS-medlemmarna, inklusive kvinnorna, ofta är de mest brutala och varit fullt medvetna om vad som föregått i terrorsekten.

Tyskland har åtalat en lång rad IS-återvändare för krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Tack vare principen om allmän jurisdiktion har det blivit möjligt för dem att åtala dessa för brott som begåtts i ett främmande land någon annanstans och utan samma höga bevisbörda som kanske hade använts om

brotten begåtts i Tyskland.

Exempelvis anklagades en tysk IS-kvinna för krigsförbrytelser i en domstol förra året efter att ha låtit en yazidisk flicka dö av uttorkning 2015. För en månad sedan dömdes även en tysk-tunisisk IS-kvinna till tre och ett halvt års fängelse för sitt IS-medlemskap samt sin roll i att förslava en 13-årig yazidisk flicka.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga justitie- och migrationsminister Morgan Johansson:

Kan vi förvänta oss att ministern verkar för en utökad satsning för att öka möjligheten att åtala eller utvisa IS-kvinnor?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders